

то бше имала толковы блскаво минало, станж область отъ Османската Държава.

Годината слдъ пръвземањето на Цариградъ бше преиълнена съ походы на Туркханъ паша въ Гръція и Епиръ за да довърши унищоженіето на Гръцката Държава въ областитъ ѝ и да подчини братьята и роднинитъ Палеологовы.

Подиръ малко врѣме Мухамедъ отиде съ войски върху Атинъ, за да довърши покориваньето на Морея. Въ 1458—861 г., той пръвзель Коринтъ, отнелъ владѣніята на единъ отъ братіята Палеологовы, и оставилъ нѣколко владѣнія на Димитрія само съ значителенъ данъкъ. Щомъ Султантъ се бше отдалечилъ и Тома, комуто владѣніята бхж отнети, бше грабнжлъ оржжія, и подклалъ гражданска война. Димитрій отиде на помощъ на брата си, а Мухамедъ се завърнж въ Гръція съ войската си.

Прѣминуваньето му, распрснж ужасъ и смъртъ; Тома забѣгнж въ Италия а Димитрій бы предаденъ и изгоненъ въ Еносъ. Гръція быде ужасно опустошена; много жители искланы и началницитъ на градоветъ строго наказаны. Въ сжщото врѣме една флота отъ 180 кораби обыкаляше Архипелага и присѣдиняване на Държавата много отъ островитъ. Послѣдній атинскы войвода Франко-Акайоли, откакъ быде обсеенъ по заповѣдытъ на Соланосъ паша, Османцитъ си прострѣхж властѣта надъ цѣль полуостровъ. (1460).

Турекытъ войски имахж да се бѣхжт еще съ единъ страшенъ непріятель въ Европа. Той бше Искендеръ-бей, който не прѣтаваше да вълнува Албанія и да безпокои Мухамедовытъ войски. Безъ да гледа на издадничествата на съюзницитъ, той разбива много нжти непріятелитъ, конто очудваше съ неимовѣрната си храбрость. Най-подиръ на завръщавьето си отъ похода въ Гръція, Султантъ му поднесе миръ, и го остави спокоенъ владѣтель надъ Епиръ и Албанія.

Тогазъ Мухамедъ пожела да испълны намѣреніята си върху Трѣбизонското Господарство, основано отъ Комненовцы. Туй господарство възбуждаше честолубіето на османскыя